

DE DANSKE LANDBOFORENINGER

Den 2. april 1987

NOTAT

vedrørende regeringens handlingsplan mod forurening af
det danske vandmiljø med næringsssalte¹⁾

1. Indledning

Da regeringens handlingsplan mod forureningen af det danske vandmiljø med næringsssalte blev drøftet i Folketinget den 19. februar 1987, sluttede debatten med vedtagelsen af følgende dagsorden:

»Folketinget konstaterer, at havforureningen må begrænses gennem en planlagt indsats, som rummer bidrag fra industri, kommunale rensningsanlæg og landbrug.

Prioriteringen af denne indsats i regeringens handlingsplan er ikke tilfredsstillende, og planen skal derfor ændres på en række punkter.

Planen forudsætter et fald i kunstgødningforbruget til 250.000 tons N pr. år i 1990, og at forbruget vil vise en faldende tendens år for år.

På denne baggrund opfordrer Folketinget regeringen til – såfremt forbruget i 1989 og 1990 ikke er faldet til henholdsvis 300.000 tons N og 250.000 tons N – at indføre et miljøgebyr i størrelsesordenen 3,00 kr. i 1990 og 6,00 kr. i 1991 pr. kg N. Indtægten tilbageføres til landbruget, bl.a. til fremme af miljøvenlige produktionsformer.

Folketinget henviser i øvrigt handlingsplanen til behandling i miljø- og planlægningsudvalget med henblik på afgivelse af beretning inden 1. maj 1987.«

Formålet med dette notat er at foretage en

vurdering af de landøkonomiske og miljømæssige virkninger af Folketingets beslutning fra 19. februar og af regeringens handlingsplan, således som den er forelagt Folketinget.

2. Næringsstofmængder og miljøet

2.1. Muligheder for at reducere gødningsforbruget

Medens Folketingets dagsorden af 18. november 1986 alene taler om at begrænse udledningerne af kvælstof og fosfor, indeholder den nye dagsorden af 19. februar 1987 et krav om, at handelsgødningsforbruget skal være faldet til 300.000 tons N og 250.000 tons N i henholdsvis 1989 og 1990.

Kan landbruget opfylde dette mål?

Den optimale N-mængde til landbrugsafgrøder afhænger af de ved forsøg konstaterede relationer mellem udbytter og merudbytter i forhold til de tilførte N-mængder samt af prisforholdet mellem gødningen og de pågældende afgrøder. Den optimale tilførte N-mængde afhænger desuden af nedbør, temperatur, jordtype, forfrugt og eftervirkning af tidligere anvendt husdyrgødning. Den optimale gødningsmængde er større for en sund, vellykket og højtydende afgrøde end for en afgrøde, der lider af mangel på vand og andre næringsstoffer, eller som ikke er beskyttet mod ukrudt, sygdomme og skadedyr.

¹⁾ Bilag til henvendelse til Folketingets miljø- og planlægningsudvalg 2. april 1987.

Tabel 1. Afgrøder og behov for tilført kvælstof, kg N/ha

Vintersæd	150 (130-170)
Vårsæd	110 (90-130)